Dosar penal nr. 1-323/2026
Nr. PIGD 1-26046621-09-1-14042026

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

28 septembrie 2026 **mun. Bălți**

Judecătoria Bălți (sediul central), în componenţa:
Președintelui ședinţei de judecată, judecător Igor Mozgovoi
Grefier: Constanța Rusu
Cu participarea:
Procurorului Olesea Cebotari
Avocatului în interesele inculpatului Vladimir Darii
Inculpatului Mihail Ciumac
În lipsa:
Părții vătămate *****
Reprezentantului părții civile CNAM *****

a judecat în ședinţă publică, cauza penală privind învinuirea lui

Ciumac Mihail *****, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat *****, studii superioare, neangajat în cîmpul muncii, supus serviciului militar, cetățean al R.Moldova, căsătorit, *****, fără antecedente penale,

învinuit de săvîrșirea infracţiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal.
Termenul de examinare a cauzei: 14.04.2026 – 28.09.2026.
În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședinţa de judecată, instanţa,

C O N S T A T Ă:

1. Ciumac Mihail, la 18.02.2026, aproximativ la ora 19:50 min., fiind în stare de ebrietate alcoolică și aflîndu-se pe str.Taras Șevcenco 95 din mun.Bălți, loc care conform art.131 din Codul penal se atribuie la loc public, și care prin natura și destinația sa este întotdeauna accesibil publicului, după ce a intrat în discuții cu cet. *****, ***** a.n., din intenţii huliganice, ignorând circumstanțele cu caracter public ce asigură o ambianță liniștită în societate, prin încălcarea ordinii publice, bazată pe respectarea normelor de drept și conviețuire socială, care asigură securitatea publică și liniștea persoanelor, dându-și seama de caracterul şi gradul prejudiciabil al acţiunilor lui și fiind conștient de consecințele ce pot surveni, conștientizând că, se află într-un loc public, a generat discuția într-un conflict verbal, în cadrul căruia, acționând cu agresivitate, fără careva motive

întemeiate, a aplicat violență fizică față de cet. *****, manifestată prin aplicarea mai multor lovituri cu pumnul în regiunea nasului, feții și capului, de la care ultimul a sângerat, provocându-i ca rezultat victimei suferințe fizice, iar conform raportului de expertiză judiciară nr.202610P0060 din 03.03.2026 i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de: *echimoză în jurul ochiului drept, edem al țesuturilor moi a nasului cu fractura oaselor nasului și edem moderat al țesturilor moi la nivelul mandibulei pe stânga,* care au condiționat dereglarea sănătății de scurtă durată, și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, acțiuni intenționate prin care Ciumac Mihail a încălcat ordinea publică de conviețuire în societate.

2.În ședinţa de judecată, inculpatul care pînă la începerea cercetării judecătorești, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și a recunoscut vina, nesolicitînd administrarea de probe noi, prin cerere scrisă personal, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecţii.

Avocatul inculpatului și procurorul au susţinut cererea înaintată de inculpat.

3.Constatînd că probele administrate la urmărirea penală stabilesc faptele inculpatului, instanţa a admis cererea acestuia de judecare a cauzei în ordinea prevăzută în art. 364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Inculpatul fiind audiat în cadrul examinării cauzei, chestionat sub jurământ în conformitate cu art.art. 108, 364[1] Cod de procedură penală, prin expunere factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, a recunoscut integral vinovăția și a declarat aceleași fapte care au fost stabilite în cadrul urmăririi penale.

Analizînd declaraţiile inculpatului, depuse în ședinţa de judecată, în raport cu poziția acestuia de la etapa urmăririi penale, instanţa le reţine ca fiind în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei, considerîndu-le veridice și convingătoare.

4.Vina inculpatului în comiterea infracţiunii imputate, se confirmă și prin următoarele mijloace de probă, administrate la urmărirea penală:

- ***declaraţiile*** părții vătămate ***** ***/f.d. 8-9/;*** martorilor ***** ***/f.d. 30/ și ***** ***/f.d. 31/***

- ***informația telefonică din 18.02.2026, ora 20:00 către Serviciul 112*** de la *****, precum că, pe str.T.Șevcenko 108, mun.Bălți, el a fost agresat fizic în stradă de către necunoscut ***/f.d. 11/***

- raportul din punctul traumatologic al Spitalului clinic Bălți din 19.02.2026, ora 00:20, potrivit căruia ***** a fost diagnosticat cu: ”*Contuzia țesuturilor moi a feței, consum de alcool”,* invocînd că, a fost agresat fizic pe str.T.Șevcenko 108 din mun.Bălți de persoane necunoscute. ***/f.d. 12/***

- procesul-vrbal de consemnare a plîngereii din 18.02.2026, potrivit căruia ***** solicită să fie trasă la răspundere persoanele necunoscute care la 18.02.2026, în jur de ora 19:56, l-au agresat fizic pe str.T.Șevcenko 108, mun.Bălți, cauuzîndu-i vătmări corporale. ***/f.d. 3/***

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.02.2026 și foto tabel anexă, potrivit căruia a fost cercetat adiacentul din apropierea magazinului alimentar situat pe

str.T.Șevcenko 108 din mun.Bălți, unde Ciumac Mihail l-a agresat fizic pe *****. Jos, pe zăpadă, se văd pete asemănătoarele cu sîngele. Careva obiecte străine nu au fost observate ***f.d. 13-16/***

- Testul Drager nr.1990 din 18.02.2026, ora 21:41 potrivit căruia se confirmă că, Ciumac Mihail la momentul comiterii infracțiunii era în stare de ebrietate alcoolică, cu concentrația de alcool pur în aerul expirat de către el de 0,58 mg/l ***f.d. 18/;***

- raportul de expertiză judiciară nr. 202610P0060 din 03.03.2026*,* potrivit căruia la examinarea medico-legală a lui ***** s-a constatat: *echimoză în jurul ochiului drept, edem al țesuturilor moi a nasului cu fractura oaselor nasului și edem moderat al țesturilor moi la nivelul mandibulei pe stânga, produse în timpul și circumstanțele indicate supra, în urma acțiunii nu mai puțin de 3 ori al unui corp contodent-dur*, care au condiționat dereglarea sănătății de scurtă durată, și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare UȘOARĂ a integrității corporale sau a sănătății. *Apariția leziunilor corporale prin cădere de la înălțimea propriului corp se exclude* ***f.d. 26-27***

În conformitate cu art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În rezultatul analizei probelor indicate, din punct de vedere al coroborării lor, instanţa a ajuns la concluzia că acţiunile inculpatului Ciumac Mihail au fost corect încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, *huliganismul*, adică *acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei.*

5.Circumstanţe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privinţa inculpatului – au fost înregistrate recunoașterea vinovăției, căința sinceră în cele comise și comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave.

Corelativ, art. 77 Cod penal stabilește circumstanțele agravante, care au caracter exhaustiv.

Astfel, pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

La caz, în rechizitoriu s-a indicat că circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri și restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracţiuni i se

aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

La acest compartiment instanța de judecată va ține cont și de solicitările procurorului pe caz care a solicitat a-l recunoaște culpabil pe Ciumac Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi, prin prisma art. 364^1 Cod de procedură penală și art. 80^1 Cod penal a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 u.c. ceia ce constituie 25 000 lei, măsura preventivă a expirat de drept. De asemenea, procurorul a solicitat admiterea acțiunii civile încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material în beneficiul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină în mărime de 882 lei și încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 448 lei.

Apărătorul în cadrul ședinței de judecată a menționat că, reieșind din faptul că inculpatul a săvîrșit pentru prima dată o infracțiune din categoria celor mai puțin grave, a recunoscut săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu, iar la solicitarea sa judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, având în vedere circumstanțele cauzei, ținând cont de comportarea inculpatului în viața socială, precum și în timpul și după consumarea infracțiunii, nu prezintă pericol social, toate aceste circumstanțe permit de a-i aplica pedeapsa sub formă de amendă minimă.

Inculpatul a susținut poziția apărătorului.

La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanţa de judecată ia în considerație că, inculpatul a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa: cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

Conform art. 16 alin. (3) Cod penal, infracţiunea imputată inculpatului face parte din categoria infracțiunilor – mai puţin grave.

Drept urmare, la stabilirea mărimii pedepsei instanța atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală.

Conform prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de judecată va reține că potrivit art. 364^1 Cod de procedură penală coroborat cu art. 80^1 alin. (1) Cod penal, inculpatul care a recunoscut săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă

pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o patrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei inculpatului instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite că este o infracţiunie mai puțin gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat că şi-a recunoscut vina integral şi s-a căit de cele comise, de circumstanţele cauzei care atenuează şi agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, precum şi condiţiile de viaţa ale familiei acestuia.

Deci, este de menționat că, legiuitorul la art. 62 alin. (1) Cod penal a prevăzut mai multe categorii de pedepse aplicate persoanelor fizice, și anume: persoanelor fizice care au săvîrşit infracţiuni li se pot aplica următoarele pedepse: a) amendă; b) privare de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate; b^1) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept; c) retragere a gradului militar sau special, a unui titlu special, a gradului de calificare (clasificare) şi a distincţiilor de stat; d) munca neremunerată în folosul comunităţii; f) închisoare; g) detenţiune pe viaţă.

Raportând prevederile menționate la speță, cea mai blândă pedeapsă este – amenda, or, potrivit art. 62 Cod penal, categoria de pedeapsă, amenda este mai ușoară decât categoria de pedeapsă munca neremunerată în folosul comunității sau închisoarea potrivit articolului care se incriminează inculpatului.

Prin urmare, pedeapsa sub formă de amendă va asigura îndeplinirea scopului de exemplaritate şi educativ al ei, respectiv şi suficient pentru a-l determina pe inculpat să conştientizeze consecinţele conduitei sale ilicite în societate şi să dețină, pe viitor o atitudine de respect faţă de valorile sociale ocrotite de lege, realizându-se astfel, scopul și supremația legii penale, or procesul penal trebuie sa fie echilibrat și să tindă la sancționarea faptelor într-o asemenea măsură încât scopul imediat dar mai ales mediat al sancțiunii aplicate să determine în timp scăderea infracționalității din rîndul infractorilor.

Astfel, din considerentele indicate şi ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, aplicându-se în dosar efectele art. 364^1 Cod de procedură penală coroborat cu art. 80^1 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată ținînd cont de faptul că infracţiunea săvîrşită de inculpat face parte din categoria infracțiunilor mai puţin grave, cu forma vinovăției – intenționată, vîrsta inculpatului, antecedentele penale lipsesc, la evidența medicilor psihiatru/narcolog inculpatul nu se află, instanţa de judecată consideră oportună stabilirea categoriei de pedeapsă - amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale echivalentul sumei de 25000 lei.

Instanţa conchide, că pedeapsa amenzii stabilită este una echitabilă faptei comise şi consecinţelor survenite, care îşi va atinge scopul şi va duce la restabilirea echităţii sociale, corectarea inculpatului, prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni, atît de către inculpat cît şi de alte persoane.

Instanța la acest compartiment explică inculpatului că în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (3^1) Cod penal, în cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave,

este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

6.La fel, instanța de judecată reține că, acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă totală de 448 lei suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202610P0060 din 03.03.2026 în privința părții vătămate Apostol Nicolai.

Instanţa reţine modificările parvenite în art. 143 Cod de procedură penală, potrivit căruia alin. (2) care prevedea plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) din contul mijloacelor bugetului de stat, a fost abrogat. Respectiv, instanţa consideră oportun a admite solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului în contul statului a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 448 lei suportate la efectuarea raportului de expertiză judiciară.

Mai mult, efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o.

Ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală, întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale si a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată şi partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli.

De asemenea, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

Astfel, stabilindu-se cu certitudine vinovăţia inculpatului în săvârşirea unei infracţiuni, acestuia îi revine obligaţia de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale şi până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

7.În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

La fel, potrivit art.175 alin. (2) din Cod de procedură penală măsurile preventive sînt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori *spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.*

Astfel reieșind din normele procesuale indicate și circumstanțele faptei, instanța de judecată consideră necesar, de a aplica în privința inculpatului a măsurii preventive, prevăzută de art.178 din Cod de procedură penală, și anume obligarea de a nu părăsi ţara, pentru *„...asigurarea executării sentinței”*.

Raționamentul aplicării măsurii preventive reținute la caz se explică prin faptul că, aceasta are drept scop realizarea principiului inevitabilității executării pedepsei penale stabilite de instanță inculpatului.

8.Cu referire la prevederile art. 385 alin. (1) pct. 10), 397 pct. 1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată hotărăşte chestiunea dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă.

Potrivit art. 61 alin. (1) Cod de procedură penală, parte civilă este recunoscută persoana fizică sau juridică în privinţa căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracţiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, care a depus la organul de urmărire penală sau la instanţa de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia. Acţiunea civilă se judecă de către instanţă în cadrul procesului penal dacă volumul prejudiciului este incontestabil, iar conform alin. (2) acelaşi articol, „recunoaşterea ca parte civilă se efectuează prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei de judecată”.

Din conţinutul art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală reiese că, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice şi juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia.

Conform prevederilor art. 225 Cod de procedură penală, judecarea acţiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acţiunii, se efectuează de către instanţa de competenţa căreia este cauza penală. La adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrîngere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere. Odată cu soluţionarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluţioneze acţiunea civilă.

La fel, conform prevederilor art. 387 alin. (1) şi (3) Cod de procedură penală, o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. În cazuri excepţionale cînd, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părţii civile, ar trebui amînată judecarea cauzei, instanţa poate să admită, în principiu, acţiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanţa civilă.

Potrivit articolului 221 alin. (1) Cod de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătoreşti.

Instanţa de judecată reţine că, în conformitate cu prevederile articolului 1998 alin. (1) Cod civil cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

În susţinerea celor enunţate instanţa menţionează şi jurisprudenţa CtEDO, cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003), unde Curtea a statuat, în principiu, că „atunci când victima unei infracţiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică

introducerea unei cereri în despăgubiri, chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobîndirea calităţii de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracţiunii, ci şi repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit".

8.1.În cadrul cercetării judecătoreşti a fost înaintată acţiunea civilă de către reprezentantul părţii civile - Agenţia Teritorială Nord a Companiei Naţionale de Asigurări în Medicină, care prin ordonanța procurorului din 24.03.2026 /f.d. 37/ a fost recunoscută în calitate de parte civilă cu suma prejudiciului material de 882 lei.

Instanţa reiterează că probele administrate, analizate în mod coroborat, demonstrează existenţa faptei prejudiciabile şi faptul că aceasta a fost comisă de către inculpat.

Fapta respectivă a determinat apariţia în sarcina CNAM, a unui prejudiciu în cuantum de 882 lei. Prejudiciul constă în cheltuielile suportate pentru acordarea asistenţei medicale în volumul prevăzut de Programul unic.

Totodată, prejudiciul material invocat de reprezentantul părţii civile se confirmă prin informaţia CNAM anexată la acţiunea civilă.

Soluţionând acţiunea civilă în partea ce ţine de prejudiciul material produs prin fapta prejudiciabilă, în temeiul art. 219, 220 şi 387 alin. (1) Cod de procedură penală, instanţa apreciază că sunt dovedite temeiurile şi mărimea acestui prejudiciu.

Prin urmare, instanţa reţine că prejudiciul cauzat Companiei Naţionale de Asigurări în Medicină, rezultat din cheltuielile suportate pentru acordarea asistenţei medicale părţii vătămate Apostol Nicolai, este dovedit.

9. Corpuri delicte sau bunuri sechestrate în prezenta speță nu au fost înregistrate.

10. În baza 80^1 alin. Cod penal art. art. 364^1, 384, 385, 395, 397 Cod procedură penală, instanţa de judecată,

C O N D A M N Ă:

Se recunoaşte vinovat **Ciumac Mihail** *****de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal şi în baza acestei Legi se stabilește numitului pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale echivalentul sumei de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Potrivit art. 64 alin. (3^1) Cod penal se explică lui Ciumac Mihail, că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Se aplică în privința lui Ciumac Mihail măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi ţara, care urmează a fi pusă în executare din data pronunțării sentinței și menținută până la rămânerea definitivă a sentinței.

Se încasează de la Ciumac Mihail în beneficiul statului suma de 448 /patru sute patruzeci și opt/ lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

Se admite acțiunea civilă înaintată de directoarea Agenției Teritoriale Nord a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină cu încasarea de la Ciumac Mihail la contul Companiei Naţionale de Asigurări în Medicină a prejudiciului material în sumă de 882 /opt sute optzeci și doi/ lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru acordarea asistenței

medicale în volumul prevăzut de Programul unic în privința părții vătămate Apostol Nicolai.

Sentinţa motivată fiind pronunţată în şedinţă publică la 28.09.2026.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul central).

Președintele ședinţei,
judecător /semnătura/ Igor Mozgovoi